

אחר העמידה של ערבית בכל לילות החול אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה יִתְהַדָּר יִתְהַדָּר מְבֹרָךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְזֶרְח-שָׁמֶשׁ עַד-
מְבוֹאֵי מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה יִתְהַדָּר: רָם עַל-פְּלִגְזִים | יְהוָה יִתְהַדָּר עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה יִתְהַדָּר אֲדִינֵנוּ מִהָאֲדִיר שָׁמַיְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ: וַיְבָרְכֵנוּ
שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם עַל-פְּלִי-בְרָכָה וּתְהַלֵּךְ:

אחר קדיש 'תתקבל', בעומר מנהגנו לספור את 'העומר' ובחנוכה להדליק נר חנוכה.
בחנה"מ פסח במקום 'שיר למעלות' אומרים מזמור קי"ד 'בצאת ישראל'. בחנה"מ סוכות
במקום 'שיר למעלות' אומרים מזמור קכ"ב 'שמחתי באומרים לי'. בפורים במקום 'שיר
למעלות' אומרים מזמור קכ"ד 'לולי ה' שהיה לנו'.

כדי ליזכות את כלל הציבור בלימוד תורה בלילה, אחרי ערבית בלילי החול, אומרים:
כָּל-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְעַמְּךָ כָּל־אֵלֶיךָ לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ
נִצְרַת מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר:

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוּ בַתּוֹרָה וְעוֹשֵׂה נֶחֱת
רוּחַ לְיִצְרוֹ. גָּדַל בְּשֵׁם טוֹב וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב מִן
הָעוֹלָם, וְעָלִיו אָמַר שְׁלֹמֹה בְּחֻכְמָתוֹ, טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב,
וְיִזֵּם הַפְּזוֹת מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ. לְמוֹד תּוֹרָה הִרְבָּה וַיִּתְּנוּ לָךְ שְׂכָר
הִרְבָּה, וְדַע! מִתֵּן שְׂכָרְךָ שֶׁל צַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא.

רַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן עֲקִישָׁא אָמַר: רָצָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ-הוּא
לְזַכּוֹת אֶת-יִשְׂרָאֵל. לְפִיכֵן הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: יְהוָה יִתְהַדָּר חֲפָץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר:

ואומרים קדיש 'על ישראל'

גם בלילה, חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה כמ"ש מרן ז"ל יו"ד סימן רמ"ז ס"א. וכן מנהגינו
בהרבה בתי כנסיות, שלומדים בקביעות בכל לילה, 'ארבע אמות הלכה' שיעור מה בגמרא.

שליח ציבור נכבד!

מנהג המקום, אחר החזרה בשחרית ומנחה כשאין אמירת תחנון, ואחר חזרת מוסף,
אומרים מיד קדיש
ואין אומרים 'יהי שם' או כל פסוק אחר.

בימים שיש תחנון במנחה, אם שקעה החמה, סדר התפילה אחר החזרה כך הוא:
אומרים הוידוי (אנא ה'... אשמנו וכו') כרגיל, ובמקום י"ג מדות אומרים פסוקי 'מי אל כמוך',
ויכוין ל"ג מדות כמצוין:

מִי-אֵל כְּמוֹךָ אֵל נִשְׂא עֵזוֹ רַחוּם וְעִבְר עַל-פְּשַׁע חַנוּן
לְשִׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ אֲרַךְ לֹא-הֶחְזִיק לְעַד אַפּוֹ אֲפִים כִּי-
חֲפָץ חֶסֶד הוּא וְרַב חֶסֶד: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ וְאִמַּת יִכְבֹּשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ נִצְרַת חֶסֶד וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל-חַטָּאוֹתֶם
לְאַלְפִים: תִּתֵּן אִמַּת לְיַעֲקֹב נִשְׂא עֵזוֹ חֶסֶד לְאַבְרָהָם וּפְשַׁע
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ וְחַטָּאה מִיָּמַי קָדָם וְנִקְהַ:

הש"צ אומר כאן קדיש 'תתקבל'

גם אם למדו תורה ואמרו על הלימוד קדיש 'על ישראל', לפני ערבית, בראש חודש אומרים
מזמור ק"ד 'ברכי נפשׁי'. בחנוכה אומרים מזמור ל' 'אדומך'. בפורים אומרים מזמור כ"ב 'על
אילת השחר'. בחנה"מ סוכות אומרים מזמורים מ"ב-מ"ג 'כאיל תערג' ו'שפטני'. בחנה"מ פסח
אומרים מזמור ק"ז 'יאמרו גאולי ה'. בבית האבל ב"מ אומרים מזמור מ"ט 'שמעו זאת'. בכל יום
שאין מזמור מיוחד, נוהגים לומר מזמור כ"ז 'לדוד ה' אורי וישעי', מזמור קל"ד 'שיר המעלות
הנה' ולקט פסוקים 'יומם יצוה ה' חסדו... כל המיחלים לה', 'ה' צבאות עמנו...ביום קראנו'
וקדיש 'לעילא' של ערבית.

דף זה נערך לזיכוי הרבים ע"פ הסה"ק 'ברית כהונה' למרן מופת הדורות רבי כלפון משה הכהן צוק"ל זזיע"א.